

Farní zpravodaj Teplice

květen 2019

30. května slavíme svátek svatě Zdislavy

Uvnitř tohoto vydání:

Vážení a milí farníci, farnice a přátelé	2
Nečekané povzbuzení	3
Logo farnosti	4
Ženy relaxovaly v Jiřetíně	5
Za paní Marii Sirkovou	6
Dobré a šikovné spolupracovníky vítáme pořád	7
Zdislava z Lemberka	9
Ztráta morálky zdrojem krize	10
Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty	11
Katecheze (17)	15
Ahoj, děti!	16
Máte na to čas?	18
Naši dlouhodobě nemocní farníci – Farní knihovna	19
Kalendář akcí	20

Vážení a milí farníci, farnice a přátelé,

máme po Velikonocích a pokračujeme v misijních úvahách. Květen můžeme prožít jako mariánští ctitelé. Připomeňme si, že zdravá mariánská úcta je kristocentrická. Tedy, že v jejím středu je Kristus, syn naší Paní. Když se modlíme růženec, v každém „Zdrávas Maria“ je ve středu modlitby Ježíš.

Zdrávas, **Maria**, milosti plná, Pán s tebou.

Požehnaná ty mezi ženami

a požehnaný plod života tvého, **Ježíš**.

Svatá **Maria**, matko Boží,

pros za nás hříšné

nyňi i v hodinu smrti naší. Amen

Když v této modlitbě vyslovujeme Mariino jméno poprvé, jako bychom byli přítomni Zvěstování. Ona je na začátku Ježíšova pozemského působení, a to dříve než kdokoli jiný. Ona má s životem s ním nejvíce zkušeností. To ona byla u jeho početí, zrození i smrti. Ona s ním byla v kontaktu jako matka i učednice. To, co s ním prožila ona, neprožil nikdo jiný.

Když vyslovujeme její jméno podruhé, je to hned po jméně Ježíš. Jako bychom s ní stáli pod křížem. Tady její jméno následuje po jménu jejího syna. Je až za Ježíšem. Její velikost je odleskem té jeho a vyplývá právě ze skutečnosti, že je jeho matkou. Přijímáme ji s Janem za matku a prosíme o její stálou pomoc.

Naše Paní přináší Krista do tohoto světa a je zároveň jeho první učednicí. Pobízí nás, abychom jako tehdy služebníci v Káně udělali všechno, co nám její syn řekne. Ukazuje tak na něj. A jako jeho první misionářka naše Paní může ukázat i nám, co to znamená být misionářem – nebojí se přiznat ke svému synu ani v okamžiku jeho největšího ponížení a utrpení na kříži (srov. 1 Kor 2,2). Je však také svědkyní jeho vítězství nad smrtí a společně s učedníky setrvává na modlitbách a přijímá Ducha poslání (Sk 1,14). Přeji nám všem, abychom v síle Velikonoc a Ducha utěšitele pokračovali právě s Marií na své misijní cestě.

El Greco (1541–1614): Panna Maria

Radek

Nečekané povzbuzení

Přišel jsem na Velikonoční úterý otevřít kostel a připravit na mši svatou. Když jsem otvíral mříž, všiml jsem si, že na zemi za mříží leží zabalená kytice a vedle ní nějaký dopis. Obojí jsem vzal a odnesl do sakristie. Tam jsem dal kytici do vázy a otevřel dopis. Stálo v něm:

23. 4. 2019

Přijměte prosím od muslimky tyto květiny jako důkaz míru a vyjádření smutku i nesouhlasu s útoky na kostely na Srí Lance. Terorismus nemá náboženství!

*Je mi to velmi líto
Mír s vámi, (podpis)*

Neuvádím zde úmyslně podpis pisatelky, protože jsem si k tomu nemohl vyžádat svolení.

Ten dopis byl pro mne povzbuzením v mém přesvědčení, že i mezi muslimy jsou lidé odsuzující násilí páchané s odkazem na vlastní náboženství.

Snad rozumím, co tou větou „Terorismus nemá náboženství!“ chtěla asi autorka říct. Terorismus sleduje jiné cíle než náboženské. Nemá nic společného s náboženstvím jako projevem žité víry.

A už vůbec nemá nic společného s vírou. Vždycky se za ně jen schovává a sleduje vlastně jiné – většinou politické cíle.

Jsem přesvědčen o tom, že bychom měli mnohem méně problémů na všech rovinách – v rodině, farnosti, ve městě, v naší zemi i na celém světě –, kdybychom prožívali naplno svou víru. Pokusme se o to. Pokusme se o větší porozumění třeba i na mezináboženských rovinách. Jak? Ptejme se, diskutujme, čtěme a hledejme odpovědi. Pamatujme, že víra zůstává vždy jen vírou. My věříme. My nic jiného nemáme. Nemáme pravdu. Pravdě můžeme pouze vytvořit prostor, aby rostla. Ustoupit jí, aby žila a rostla ona, a ne my.

Radek

Logo farnosti

Velmi inspirativní mladý muž z naší farnosti, Robert Kotyšan, je stále plný nápadů, a jednou z jeho posledních iniciativ je komplexní uspořádání vstupů do kostelů. Takže nové nástěnky, propagační panely, a když už tohle, tak taky jednotný vizuál a logo farnosti. Oslovili jsme osvědčeného Jirku Čonku, který již navrhoval vizuální manuál pro salesiánské středisko a nabídli jsme mu ke zpracování myšlenku, která vystihuje teplickou farnost v její trojjedinečnosti.

Základem jsou tři věže teplických kostelů. Dvě věže (sv. Alžběta v Šanově a Božské Srdce Páně v Trnovanech, „Červený kostel“) jsou si podobné nejen tvarem, ale i barvou. Třetí (sv. Jan Křtitel) je výrazně jiná. Snažili jsme se o co největší jednoduchost. Venkovské farnosti mají sice taky své věže, ale další věžičky už by to jen komplikovaly. Výsadu používat toto logo však budou mít. Vždyť jsou spravovány z Teplic.

Přemýšleli jsme také nad tím, jestli má logo označovat farnosti nebo jednu farnost. Vyhrála snaha o vytvoření jednoho společenství. Jsou tady historicky tři farnosti, tvoříme ale jedno společenství a proto je v logu řeč o jedné farnosti Teplice.

Velkým oříškem byla snaha do loga zakódovat informaci o působení salesiánů. Jsou to ty tři tečky, které naznačují hlavy z loga salesiánů Dona Boska. Původně jsme je umístili nad věže, jenže tam trochu připomínaly bambulky na zimních čepicích. Vypadají teď jako tři hlavy, které se dívají na ty věže zespodu.

Možná pod vlivem letošního misijního putování mi to připomíná misijní roli teplické farnosti. Oslovujeme jako misionáři druhé, ukazujeme ke kostelům a umožňujeme jim, aby se dívali naším směrem. Vzhlížíme k věžím, což znamená, že se musíme zaklonit a dívat se do nebe. A to pro nás přece představuje náš cíl. Přitom se opíráme o farnost, která je napsána nejvýrazněji, a o Teplice, které zase korespondují barevně s těmi postavami. Pokud prostřední postava je farník misionář a obě krajní hlavy jsou lidé, kterým misionář vydává svědectví o Kristu – ukazuje na kostely, odehrává se to v Teplicích a symbolicky je v logu spojuje s jejich městem stejná barva. Možná tam najdete ještě další souvislosti. Budeme rádi, když nás na ně upozorníte.

Přeji tedy naší farnosti další rozvoj a další růst, ke kterému ale můžeme přispět my všichni, neboť všichni jsme povoláni být Kristovými učedníky a svědky. Kéž je nám toto nové logo povzbuzením a symbolickým ukazatelem cesty na naší misijní cestě.

Radek

Ženy relaxovaly v Jiřetíně

Ve dnech 12.–14. dubna 2019 proběhl jarní *Víkend pro ženy*. Jako vždy ho pořádalo litoměřické diecézní Centrum pro rodinu a konal se v Jiřetíně pod Jedlovou. Do zdejšího klášterního penzionu, který zřizuje Kongregace dcer Božské Lásky, přijelo téměř 30 žen z různě vzdálených českých měst a městeček, žen rozličného věku a různých profesí.

Po příjezdu a ubytování proběhlo vzájemné seznamování. Původní plánované téma bylo *Sebeláska není sobectví*. Ovšem vzhledem k onemocnění organizátorek došlo k nepatrným změnám, což kvalitu programu rozhodně neohrozilo. Páteční večer jsme všechny společně zakončily ve zdejší kapli, kde jsme se navzdory nízké teplotě zahřály velmi milým a zároveň silným duchovním slovem a společnou modlitbou.

Sobota byla nejprve ve znamení diskuzí v menších skupinkách. Byla to možnost otevřít přitom naše srdce a duše, vzájemně si sdílet své radosti, ale i své problémy nebo splíny, poučit se ze zkušeností druhých, poznat, jak se k tomu staví ostatní.

Odpoledne byla možnost odpočinku, nebo naopak vyjít do chladného počasí a poznat okolí Jiřetína – na nedalekou Jedlovou horu, nebo na křížovou cestu nad penzionem. Druhá část odpoledne byla také zajímavá. Každá z nás si vybrala některou ze tří nabízených aktivit – nácvik židovských tanců, ruční práce, anebo ukázka dekorativní kosmetiky. Večerní chvíle v kapli byla opět krásnou tečkou za prožitým dnem.

Nedělní ráno nás překvapilo malou sněhovou nadílkou. Byla Květná neděle a my jsme se vydaly o několik málo metrů dál do kláštera sester Voršilek na mši svatou. Odnесли jsme si odtud nejen posvěcené kočičky, ale i krásnou vzpomínku na milé a vitální řádové sestry. V penzionu potom pokračoval náš program ve skupinkách, následovalo zakončení celé víkendové akce, balení, fotografování na památku a po obědě loučení. Mnohé se neobešlo bez slziček.

Věřím, že nejen já, ale i ostatní ženy odjížděly plné pohody a dobré nálady, odpočnuté, se spoustou vzpomínek na toto krásné společenství. A právě proto jsou *Víkendy pro ženy*, abychom na pár dní nebyly matkami, manželkami, tchýněmi, babičkami, ale samy sebou. Někdy příště na viděnou!

Jana Tóthová

Křížová cesta v Jiřetíně

Za paní Marii Sirkovou

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou za úděl zemi (Mt 5,5)

V březnu odešla do věčného domova naše dlouholetá farnice paní Marie Sirková, kterou mnozí z nás pamatují jako milou, tichou, pokornou a vždy usměvavou stařenku. Aby mohla mši svatou prožívat co nejbližší Pánu Ježíši, sedávala vždy ve druhé, někdy ve třetí lavici v kostele Božského srdce Páně v Trnovanech. Jistě byla velmi milována svou rodinou, neboť při pohřební mši svaté se s ní přišlo rozloučit mnoho těch, které milovala a které měla hluboko uložené ve svém srdci. I za naši farnost přišlo poděkovat několik farníků. Protože se rozloučení s paní Marií pochopitelně nemohli zúčastnit všichni farníci, někteří možná ani její skonání nezaznamenali, dovolujeme si připomenout její osobnost slovy, která poskytla rodina při jejím posledním rozloučení a která by nás v mnohém mohla inspirovat:

Paní Marie Sirková se narodila 9. ledna 1919 na Hutě poblíž Užhorodu, kde do roku 1946 žila se svým manželem Janem a se třemi dětmi. Pak se rodina rozhodla opustit Podkarpatskou Rus před nejistotou. Po strastiplné cestě a takřka bez ničeho našli svůj nový domov

v Bžanech na Teplicku. Tam manžel zajišťoval své rodině obživu prací na šachtě. Paní Marie celý život těžce pracovala tam, kde bylo zapotřebí: na poli, v podniku Mechanika, v obchodě. Všude si svým přístupem získávala lásku lidí, ale její životní náplní byla péče o rodinu a dobrá výchova dětí. Byla jim vždy oporou, a později rozdávala lásku i svým vnoučatům. V roce 1980 se s manželem přestěhovali do Teplic. Její velikou láskou byla pravidelná účast na mši svaté, přijímání Eucharistie a četba Písma svatého. Když ji opouštělo zdraví a osobní účast na mši svaté již nebyla možná, jejími společníky bylo rádio Proglas a později televize Noe, kde byla účastná mše svaté. V lednu letošního roku se v kruhu rodiny dožila požeňnaného věku 100 let. S paní Marií se neloučíme navždy, pevně věříme, že se sejdeme na věčnosti. Boží přísliby jsou stále platné a aktuální.

Jaroslav Janšta

Dobré a šikovné spolupracovníky vítáme pořád

Taky se ptáte, kde hledají a vítají nové spolupracovníky? Přece v teplickém **Salesiánském středisku Štěpána Trochty (SSŠT)**. Středisko bylo založeno 17. listopadu 1990. V únoru 1999 se SSŠT přestěhovalo do Prosetic a od 1. 9. 2000 se stalo školským zařízením.

Od té doby pracuje současné Salesiánské středisko již ve třech objektech. V tomto školním roce má zapsaných téměř 500 dětí a pracuje v něm kromě 26 zaměstnanců také 12 externích pracovníků a 11 dobrovolníků. Prvním ředitelem SSŠT byl mladý salesián Ladislav Nádvorník. Po jeho odchodu do Ostravy se před šesti lety ředitelkou stala paní **Vendulka Drobná**. Kdo to je a jak si vede? Posuďte sami.

Co vás přivedlo právě k salesiánům do Teplic?

Do Teplic jsme se přistěhovali s manželem Martinem v létě roku 2000 hned po svatbě. Přišli jsme sem za Láďou Nádvorníkem, abychom mu pomohli budovat středisko. Všichni tři pocházíme z jedné farnosti, takže se známe velmi dlouho.

Kolik dětí navštěvuje SSŠT a s jakými úspěchy?

Během školního roku navštěvuje středisko kolem 470 dětí. Úspěchy jsou velmi individuální. U někoho je úspěchem to, že se začal doučovat a místo známky 4 na vysvědčení dostane za 3. Jiný se stal vicemistrem ČR v boxu ve své váhové kategorii. Jiný se naučil třeba žonglovat, baví ho to a je „fakt dobrej“. Ke každému dítěti přistupujeme individuálně; snažíme se, aby každý zažil nějaký úspěch.

Z čeho máte největší radost?

Velkou radost máme ze skupiny „-náctiletých“, kteří chodí do střediska v Trnovanech a zapojují se podle svých možností a schopností do pomoci s programem – vedou ping-pong, střídají se ve službě za barem v oratoři, pomáhají s akcemi pro své mladší děti. Ve škole úspěch nezažili, s rodiči si nerozumí, okolí se na ně dívá jako na ty, kteří dělají venku binec, hluk a jsou „problémoví“.

Spolupracujete také se školami na Teplicku?

Ano, se školami jsme se vždy snažili spolupracovat v oblasti doučování nebo při potížích jednotlivých dětí. V současné době intenzivně spolupracujeme se školami, které jsou v okolí středisek – hlavně se ZŠ Plynárenská a ZŠ Edisonova. Na ZŠ Edisonova

Foto: Petr Macek

vedeme od minulého školního roku dvakrát týdně kroužek Hád'ata, který je určený pro děti s poruchami učení nebo ADHD. Dětem ze ZŠ Plynárenská pomáháme v létě s přípravou na reparáty.

A letos chystáte něco nového?

Na letošní školní rok jsme si předsevzali, že prohloubíme spolupráci s různými školami a vytvoříme programy, které by je zaujaly. Od září 2018 nabízíme školám program ŠTĚPán – školní týmový program pro 4.–8. třídy, ve kterém se zaměřujeme na podporu vztahů ve třídě, komunikaci, učení vzájemného respektu a ohledu, a také umožňujeme dětem zažít společný úspěch. Program probíhá v našich prostorách dopoledne, vždy společně s třídou a jejich třídní učitelkou a asistentkou, pokud mají. Po počátečních obtížích s rozjžděním nového programu se v současné době školy hlásí samy a všechny termíny až do konce června už máme obsazené.

Od března 2019 také máme program *Chování na sociálních sítích* na ZŠ Plynárenská a od září ho budeme nabízet také dalším školám.

Jaké plány ve své práci ještě máte?

Se svým týmem skvělých lidí máme před sebou dva velké úkoly – vytvořit z programu pro školy další samostatný program střediska a začít stavět vlastní budovu pro svou činnost. Nyní fungujeme na třech pracovištích, která máme všechny v podnájmu, takže jednak je to finančně náročné a jednak není jisté, že tam budeme i příští rok.

Potřebujete další spolupracovníky?

Ano, dobré a šikovné spolupracovníky u nás vítáme pořád. Buď jako dobrovolníky a externisty na kroužky, doučování nebo třeba na víkendové akce a tábory, nebo v nejbližší době budeme vyhlašovat výběrové řízení na pedagoga na hlavní pracovní úvazek, protože se nám uvolnilo jedno místo. Samozřejmě jsme vděční za jakoukoliv podporu a pomoc – modlitbu, přímou práci s dětmi, materiální i finanční pomoc, a další.

jš

Zdislava z Lemberka

Zdislava se narodila kolem roku 1220 ve vzorné rodině; její šlechtičtí rodiče pan Přibyslav z Křižanova a paní Sibyla ze Sicílie ji vychovali křesťansky. Pan Přibyslav byl královským purkrabím v Brně a na hradě Veveří u Brna. Mladší sourozenci Zdislavy byli Eufemie, Eliška, Petr a Libuška. Oba poslední brzy zemřeli.

Mladičká Zdislava se provdala za šlechtice pana Havla Markvartice do severních Čech na hrad Lemberk. Měli spolu čtyři děti – Havla, Markétu, Jaroslava a Zdislavu. Manžel ve službách krále Václava I. spravoval severní Čechy. Manželé spolu založili kláštery v Jablonném a v Turnově pro kazatelský řád sv. Dominika, který si paní Zdislava zvláště zamilovala a horlivě s ním spolupracovala jako dominikánská laička. Apoštolského ducha čerpala od prvních slovanských žáků sv. Dominika, kteří od něho přijali v Římě řadové roucho.

Zdislava je jedna z prvních horlivých spolupracovnic Dominikových synů a dcer na celém světě. Vyčerpána rodinnými starostmi, mateřskou péčí o velkou rodinu, všechny pocestné, chudé, nemocné a postižené, strávena touto apoštolskou prací a dokonalou láskou, zesnula v Pánu mladičká, v letech Kristových, na hradě Lemberku roku 1252.

Její tělo bylo uloženo do hrobky dominikánského kláštera sv. Vavřince v Jablonném. Tam je uctívána již po sedm století jako světice až dodnes. Svátý život této manželky a matky, matky chudých a nemocných, a její zázračná uzdravení nemocných jsou zachycena na 24 starobylých měděných obrazech rozvěšených kolem její hrobky v katakombách kostela svatého Vavřince v Jablonném (*Legenda picta – obrazová legenda: Život a zázraky paní Zdislavy*).

Hrad Lemberk

Její staletý kult potvrdil r. 1907 papež Pius X. a zařadil ji mezi blahoslavené. Papež Jan Pavel II. ji prohlásil za svatou. Uctívají ji Češi, Slováci, Poláci, Lužičtí Srbové, Němci a Dominikova rodina po celém světě.

Z knihy Rok se svatými zpracoval ib

Ztráta morálky zdrojem krize

Znáte to sami – otevřete noviny nebo si pustíte televizi, a už na vás útočí. Krize je tady, nebo se alespoň blíží. Říkali to přece v televizi! Ne, opravdu nejsem škarohlíd a nemyslím si, že na světě jsou jenom špatné věci – kolem nás mnoho krásného a dobrého. Položme si však otázku, kde se krize bere a jestli náhodou není nějaký vztah mezi hospodářskou či společenskou krizí na jedné straně a mravností na té druhé.

Tržní hospodářství, které nás obklopuje, je dobrým sluhou, ale špatným pánem. Má být člověku ku prospěchu, ale je známá skutečnost, že volná ruka trhu může produkovat velmi tvrdý až smutný život. Hospodářská krize je důsledkem přirozeného ekonomického vývoje – je to jev, který se opakuje.

Příčiny krizí lze však nalézt i v mezilidských vztazích a celkovém mravním stavu společnosti. Každodenní život nám ukazuje, že **opuštění morálních zásad či jejich ztráta ve jménu pokroku přinášejí nenahraditelné škody**. Za posledních 100 až 150 let se lidská společnost změnila násobně více v negativním i pozitivním smyslu než za předchozích tisíc let. Rozdíly lze sledovat v hodnotách a postojích po sobě jdoucích generací. Technický pokrok je překotný, avšak mravní a morální zásady se v lidstvu na základě zkušenosti lidí formovaly stovky a tisíce let. Případně mi nerozumné, pokud lidé mnohdy bez uvážení opouštějí životní zásady a moudrost svých předků.

Ztráta morálních zásad se stává skutečnou **příčinou ekonomických a společenských krizí**. Mezi těmito oblastmi je úzký vztah. Ekonomická krize často bývá příčinou společenské krize. Příkladem nám může být velká hospodářská krize z třicátých let 20. století, kdy neutěšená hospodářská situace byla příčinou nástupu nacistů a fašistů v Německu a Itálii k moci. V podmínkách vysoké nezaměstnanosti, vysokých cen a celkově hospodářského poklesu, který tvrdě dopadá na životní úroveň obyvatel, nalézají úrodnou půdu extrémistická a nenávislná politická hesla nabízející rychlá, avšak utopická řešení neutěšených společenských poměrů.

Tvrdím, že ztráta morálních zásad se stává příčinou krizí. Proč tomu tak je? **Bez morálních zásad nelze dlouhodobě vzájemně obchodovat, pracovat ani obyčejně žít**. Lidská společnost bez morálky nemůže existovat. Důkazy k těmto tvrzením nalézáme v samotné historii lidstva a nejstarších dochovaných zákonících, jako jsou Mojžíšův zákon nebo Chamurapiho zákoník. Lidé věděli, že bez stanovených psaných i nepsaných pravidel spolu nemohou v míru žít. Ani dnes nelze obchodovat bez vzájemné důvěry, poctivosti, platební morálky, kvality výrobků atd. Jsou to hodnoty, které jsou předpokladem fungování obchodu i celé společnosti. A to i přesto, že v různých částech světa existují jiné mravní hodnoty, což je dáno rozličným kulturním vývojem. Ty základní jsou však všude stejné.

Rostislav Kadlec

Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty

<https://www.teplice.sdb.cz/stredisko/>

Středisko Prosetice

Noc s Andersenem

Zapojili jsme se do celostátní akce, která vznikla na půdě knihovny v Uherském Hradišti v roce 2000. Akce chce přispět k většímu zájmu dětí o četbu knih rozvíjející jejich fantazii. Zároveň se chce aktivně postavit jiným médiím, která naplňují volný čas dětí. Večer jsme s dětmi z prosetického střediska a farního klubu četli Andersenovy pohádky a pak na jejich motivy děti hrály divadlo. Další den jsme využili pěkného počasí a hráli jsme venku různé hry.

Víkendovka *Bezpečnost na internetu*

Chtěli jsme využít poznatků z kurzu o šikaně na internetu, tzv. kyberšikaně, a dětem, které se každodenně pohybují na sociálních sítích, poukázat na rizika s tím spojená. Zároveň jsme jim chtěli poradit, jak se na internetu a sociálních sítích chovat zodpovědně a do jisté míry bezpečně. Děti měly o téma, které se jich bezprostředně dotýká, živý zájem.

Mezinárodní den Romů

Tento významný den se koná každoročně 8. dubna. Ve středisku jsme se rozhodli připomenout si tento významný den uspořádáním „kulatého stolu“ o problematice nejen romských dětí ve městě. Pozvání přijal náměstek primátora

J. Štábl, B. Růžičková z pedagogicko-psychologické poradny a ředitelka ZŠ Plynárenská M. Prokúpková. Dále byl pozván romský hoch, který u nás využívá program Stipendia, a otec rodiny, která využívá sociálně aktivizačních služby (SAS). Setkání bylo užitečné.

Velikonoční turnaj ve florbalu

S kroužkem Florbal jsme se zúčastnili florbalového turnaje v Praze-Uhříněvsi. Cílem byla především motivace dětí k tréninkům, dále poměření sil s vrstevníky a stmelení kolektivu. Nejvíce si děti užily vzájemný zápas o celkové umístění, který byl vyrovnaný a napínavý až do konce. Celkově jsme obsadili předposlední a poslední místo. Přesto byli hráči spokojeni a rádi se zúčastní dalšího turnaje.

Velikonoční cesta

Již tradiční Velikonoční cesta byla letos „putováním“ velikonočními tradicemi. Proběhlo v prosetickém středisku, kde si děti mohly na různých stanovištích vyzkoušet pletení pomlázky, zdobení vajíček a pečení jídášů. Díky Radkovi Kuchařovi se pak mohly dovědět něco z poselství křesťanských Velikonoc. Kdo zrovna neměl tvůrčí náladu, mohl vybit svoji energii ve sportovních aktivitách.

Farní okénko

Děti z Farního klubu se zúčastnily divadelního představení v Galerii, pohádky O Koblížkovi. Jako odměnu za pololetní snažení si děti nejlépe umístěné v bodování užily bowling.

Tomáš Mareš

Zprávy ze střediska na Luně

Ve středisku proběhla soutěž *Ris-kuj s námi*, tentokrát určená pro menší děti. Děti odpovídaly na otázky různých kategorií a celá soutěž je moc bavila. Skóre bylo velmi vyrovnané, vedoucí akce museli dokonce připravit pro čtyři týmy rozstřel. Výherní tým dostal sladkou odměnu a vak s logem střediska jako dárek.

Parta dětí ze střediska uklízela v rámci akce *Uklid'me Trnovany* společně s Eliškou odpadky v Trnovanech a okolí střediska samotného. I tentokrát bylo nasbíráno několik pytlů odpadků.

Díky dospívání starších klientů střediska je třeba vytvářet besedy na témata, která je zajímavá a jsou pro ně aktuální. Příkladem je beseda na téma *Já a moje tělo* ve spolupráci s MUDr. Evou Poláčkovou. Klienti se dozvěděli mnoho užitečných informací o bezpečném sexu, těhotenství a pohlavních nemocech.

Salesiánské středisko se i letos zúčastnilo Noci s Andersenem, jejímž cílem je v těchto podpořit pozitivní vztah ke knihám a ke čtení vůbec. Nebyla nouze o mnoho zajímavých publikací, mezi nimiž nesměl chybět Ferda Mravenec, Pejsek a kočička nebo dokonce Malé káčátko. Děti mezi čtením vyplňovaly různé kvízy a křížovky, hrály soutěže nebo si vyráběly vlastní speciální knihy s ilustracemi z knih, které se během večera četly.

Dne 3. 4. 2019 byla v herně střediska pořádána beseda nesoucí název *Mediální výcvik pro žluté* ve spolupráci s Petrem Matim z organizace Člověk v tísni z Bíliny. Klienti si mohli vyzkoušet, jak fungují média, učili se rozpoznat hoax od reálné zprávy

a vzájemně si také vyzkoušeli, jak takový hoax lze snadno a rychle vytvořit i šířit. Akce se zúčastnilo celkem sedm klientů. Mnohým z nich pomohla otevřít oči a zamyslet se nad důvěryhodností zpráv šířících se napříč sociálními sítěmi.

Do divadla na pohádku se vydaly děti společně s vedoucí Eliškou. Většina zúčastněných dětí v divadle nikdy předtím nebyla a právě proto pro ně byla tato akce velkým zážitkem. Hrála se pohádka *Co takhle svatba, princí?* Všem zúčastněným se moc líbila.

Dne 12. 4. 2019 proběhla ve středisku návštěva amerických studentů. Ti měli příležitost setkat se s mládeží, která navštěvuje pravidelně naše středisko, prohodit společně pár slov a vzájemně porovnat život v ČR a v USA. Díky diskuzím se podařilo bořit předsudky, které mezi naší mládeží i americkými studenty panovaly.

Ve dnech 12.–13. 4. 2019 proběhla akce *Poznej sám sebe* ve spolupráci střediskové vedoucí Marušky a Petra Matiho (Člověk v tísní) společně s jejich klienty. V rámci programu se klienti obou organizací měli možnost seznámit a dozvědět se více o druhé organizaci. Cílem připravených aktivit bylo, aby klienti obou organizací poznali sebe sama a uvědomili si životní cíle i aktivity, které musejí pro dosažení daného cíle vykonat. S každým z nich byl vytvořen plán cesty za jejich současným snem.

V rámci akce *Velikonoce pro žluté* si mládež vyzkoušela tradice dnešní i ty již zapomenuté. Společně s vedoucí Maruškou hledali původ tohoto svátku, barvili vajíčka a mnoho dalších zábavných aktivit typických pro tento svátek. Celá akce byla zakončena společným vyprávěním o tom, jak Velikonoce v současnosti slaví naši klienti.

Eliška Fialová

Katecheze (17)

Desatero (potřetí)

*Již posedmnácté se vzděláváme v základních otázkách víry (Katecheze 17), již potřetí se zabýváme jednotlivými otázkami Desatera, z něhož jsme doposud měli možnost vysvětlovat si tři první přikázání (o našem vztahu k Bohu) a čtvrté o vztahu ke všem našim bližním. Jsme téměř v polovině. V této části katecheze se máme zabývat **pátým přikázáním Desatera, přikázáním Nezabiješ.***

Lidský život je posvátný, neboť zahrnuje stvořitelské působení Boha. **Nikomou není dovoleno přímo ničit nevinnou lidskou bytost** (KKKC 466). Svévolné zabití nevinného odporuje důstojnosti lidské bytosti a svatosti Stvořitele. Zákon, který **zakazuje vraždu**, má všeobecnou platnost: zavazuje všechny a každého vždy a všude.

V horském kázání Pán připomíná **kromě „Nezabiješ“** (Mt 5,21) však Kristus ještě rozvíjí toto přikázání slovy „Já vám však říkám: *Kdokoli se hněvá na svého bratra, bude se za to zodpovídat soudu...*“ A stejně tak mluví o **zákazu** zášti a pomsty. Ba více: Kristus požaduje od svého učedníka, aby nastavil druhou tvář, aby miloval všechny své bližní, i své nepřátele. – A je to všechno, co naplňuje páté přikázání?

Zkusme se zamyslet: Ano, nezabiji žádného svého bližního! Nebudu se na něj hněvat ani se mu nebudu mstít. – Jak se však mám chovat při vlastní obraně, zejména když je útočník slabší? A co když on bude chtít ubližovat sám sobě? Jak se mám zachovat při eutanázii nebo při chtěném pokusu o potrat?

Vůbec tedy nejde jenom o zabití, ale **jde o každé úmyslné násilí**, ať je fyzické, psychické, morální nebo jiné – mám se vyhýbat každému násilí vůči každému svému bližnímu. Dokonce i nedostatečnou péči o mé vlastní zdraví může můj bližní brát jako určitou formu násilí vůči své osobě, například ohrožování svého zdraví snadno přenosnou nákazou. A co úmyslné poškozování stavu životního prostředí? To také může poškozovat zdraví obyvatel celých měst a zemí nebo dokonce způsobovat jejich onemocnění a smrt.

Pěstování spravedlnosti a pokoje ve společnosti stejně jako svobodná komunikace mezi lidskými bytostmi v podmínkách míru a pokoje. I tyto zásady mají být v každé společnosti podporovány a pěstovány, i takto bychom měli naplňovat páté přikázání **Nezabiješ!**

jš

Ahoj, děti!

Dočkali jsme se nejkrásnějšího měsíce v roce. Už jeho název vzbuzuje představy barev a vůní. Pokud chodíte do přírody, jistě mi dáte za pravdu. A možná, že někomu nekvete pouze zahrádka nebo rozkvetlý truhlík na balkoně, ale i vztahy – přichází první láska, radost a smích. Užijte všech krásných chvil s těmi, které máte rádi a kteří mají rádi vás.

Vaše kamarádka Jana

Správné odpovědi z minulého čísla

Hádanka 1: Loutka

Křížovka: Křížová cesta

Hádanka 2: Plyšová hračka

Hádanka 1

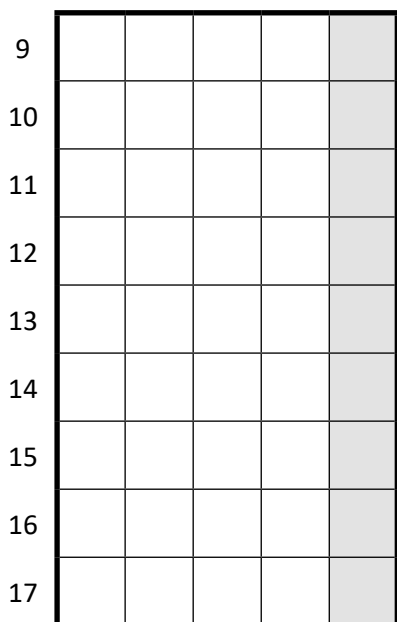
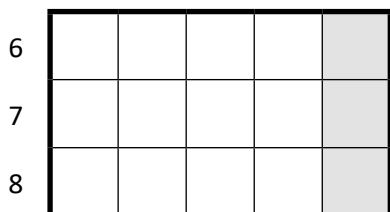
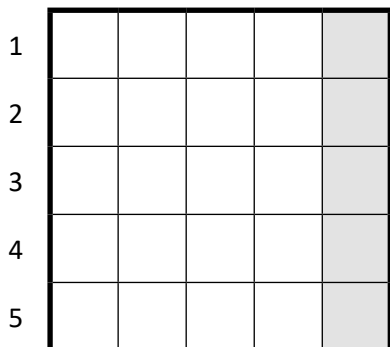
Ozbrojená žena tělo si chrání,
svou krásu neukazuje na setkání.
Lidé s ní chodí na akce různé,
veselé, smutné, zábavné i nudné.
Zahrada či skleník jsou jejím rájem,
čistá voda ve váze prvořadý zájem.

Sukně má ušité z mnoha dílů,
a ta její vůně – ta teda má sílu!
Dáma, slečna, královna snad?
Její jméno měli byste znát.

Křížovka

- 1 stát v USA s hlavním městem Austin
- 2 část vodní plochy obklopená ze tří stran pevninou
- 3 sbor ministrů
- 4 umělecký tanec
- 5 význam anglických slov *big*, *great*, *large*
- 6 sport Jaromíra Jágra
- 7 úsilí
- 8 pultík v kostele pro čtení z Bible
- 9 město ve Středočeském kraji na Labi
- 10 mango a avokádo
- 11 úkryt vojáka
- 12 slavnost a soutěž kovbojů
- 13 mužské jméno (28. 5.)
- 14 rozlohou třetí nejmenší stát světa
- 15 část meče pro uchopení
- 16 obojživelník
- 17 význam anglického slova *young*

Hádanka 2

Máme štíhlou a vysokou postavičku,
na sobě pokaždé jen žlutou barvičku.
Naše jména hřejí, jenom září,
hledíme k nebi se svojí tváří.
Máme velkou rodinu,
domovem jsou nám pole,
když jsme všechny připravené,
vyrobí z nás olej.
Ještě bude třeba moc a moc sluníčka,
aby byla zralá naše černá zrníčka.

Máte na to čas?

Tak nám teda řekněte, jak to je. Takových věcí, které nám měly ušetřit čas, máme! Používáme mobily, počítače, auta, maily, aplikace. Vlastníme prostě tunu nástrojů a udělatek na to, jak lépe a efektivněji hospodařit s časem. A výsledek? Odpovídá očekávání? Pořád nemáme čas. Honíme jednu věc od druhé, lítáme, nestíháme a navíc takových věcí člověk za den udělá, že si večer ani nevzpomene na to všechno, co zažil a co dělal.

Čím to je? Současná doba je expertem na vyrušení. Rušíme se rádi, všude a dobrovolně. Důvodem je to, že každé takové vyrušení je projevem zájmu o nás. A to přece máme rádi. Každé pípnutí, zavrnutí a zablikání znamená, že o nás někdo stojí, někdo chce naši pozornost a my mu ji rádi dáme. Starší ročníky si určitě pamatují, jaké to bylo dojít do schránky a v ní najít dopis. Jako, občas tam byla složenka, ale prostě dostat poštu byl projev dospělosti a nepostradatelnosti ve světě poštovních schránek. Ve světě mailů a upozornění na všechny sociální sítě je toho tisíckrát víc a experti říkají, že každá taková malá anotace z našeho mobilu nebo počítače je jako malá dávka drogy. Potěší a chceme další. Jsme závislí na pozornosti jiných. Jen...

Jen nám tohle ťukání a těkání bere čas čemukoli se věnovat. Na frak dostává všechno, co je důležité a čemu bychom měli dát svůj čas a energii. Protože odpovídáme na zprávy a čteme si o tom, jakých úspěchů dosáhlo naše okolí, což na dané věci nezmění, kdybychom si o tom přečetli třeba za dva měsíce.

Ne, skutečně svoje chování nezměníme. Operace mozku, která by změnila naše reakce je trochu přehnaná reakce na takové zjištění, ale něco málo přece jen udělat můžeme. Vypnout ta rušení. Ztlumit pípání a vrnění a do schránky pro maily chodit, když chceme my, ne když chce schránka. Vyhradit si čas, kdy se věnujeme tomu, co je pro nás důležité, a je jedno, zda to je rodina, nebo práce. V neděli během mše to nestačí. Času je totiž hrozně moc a každou sekundou je ho víc (asi o vteřinu), jen s ním umět hospodařit.

Jaroslav a Eva Poláčkovi

Naši dlouhodobě nemocní farníci

Myšlenka na tento měsíc:

„Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“
(Lk 24,32)

Naši dlouhodobě nemocní farníci se aktivně modlí, přinášejí své obtíže a oběti za naši farnost a aktuální potřeby církve. Současně také nás, zdravé farníky, prosí o naše modlitby. Naši nemocní také budou mít radost z každé, byť krátké návštěvy, protože samota tíží... Kontakt: Jaroslav Janšta, tel.: 777 606 840.

P. Benno Beneš – Praha-Řepy
pan Libor Barvík – doma
paní Anna Benešová – doma
manželé Jakowetzovi – doma

paní Milada Kulichová – doma
paní Růžena Vlková – LDN Bílina
paní Valérie Zrzavá – doma

Úmysly modliteb, za které se naši dlouhodobě nemocní farníci modlí v měsíci květnu

29. 4. – 5. 5. – Za naše nově pokřtěné farníky, aby dokázali celý svůj život naplňovat svým křestním slibem a prožívali ho v opravdové duchovní radosti Božích dětí;

6.–12. 5. – Za Boží požehnání a ochranu papeže Františka na jeho pastorační cestě do Bulharska a Makedonie;

13.–19. 5. – Ať pokoj, který Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání daroval svým učedníkům, dokážeme šířit svému okolí;

20.–26. 5. – Za salesiánskou misii v Bulharsku a zdárné dokončení stavby kostela ve Staré Zagoře;

27. 5. – 2. 6. – Za dary Ducha svatého pro lektory a účastníky letošního jarního běhu teplického kurzu Alfa;

Farní knihovna

James A. Feehan: Bůh ukrytý v příbězích

„Je to jen takovej mišmaš“, napsal autor v úvodu. „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Pán v minulosti k našim předkům skrze proroky.“

A jak k nám mluvil Ježíš? Učil a kázal v obrazech. „Bez podobenství k nim nemluvil.“

Oč

Kalendář akcí

- 4. 5. 15.00 První Mariánská sobota
- 7. 5. 9.00 Setkání pletařek
- 10. 5. 18.00 Benefiční koncert skupiny SKOK v Kostomlatech pod Milešovkou
- 11. 5. 9.00 Úklid kostela sv. Alžběty v Šanově
- 14. 5. 19.00 Ekumenické setkání žen
- 16. 5. 19.00 Chlapi ze Severu
- 18. 5. 14.30 Večeřadlo
- 17. 5. Setkání chlapů u evangelíků ve Sládkově ulici
- 24. 5. Noc kostelů
- 25. 5. Lázeňská
- 29. 5. 18.00 Přednáška v rámci kurzu Zacheus

Mimo tyto akce probíhá každý týden běžný katechetický program a v neděli setkání s našimi šesti katechumeny.

člověk
VÍRA

(c) Petr Macek

Redakční rada: Ing. Ivo Barabáš st., Martin Budek, Olga Červená, Mgr. Rostislav Kadlec, P. Radomír Kuchař, SDB, Mgr. Jaroslav Poláček, MUDr. Jan Ševčík, Jana Tóthová
Vychází jednou měsíčně, náklady jsou hrazeny z kostelních sbírek.

Telefon: 417 531 041, e-mail: farnost.teplice@dltm.cz, <https://teplice.sdb.cz/farnost>

Číslo účtu: 2600695917/2010